22/07/2021

Un sfânt „încercat cu necazul bolii”, în calendarul Bisericii Ortodoxe Române: Nichifor cel Lepros

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât introducerea în calendar a Sfântului Nichifor cel Lepros. Va fi sărbătorit, anual, în data de 4 ianuarie.

Orfan de mic
Sfântul Nichifor cel Lepros s-a născut în anul 1890, în insula Creta. A rămas orfan de mic, fiind crescut de bunicul după tată.

La vârsta de treisprezece ani a dezvoltat primele semne ale leprei. A plecat în Egipt, unde a lucrat o vreme la un bărbier din Alexandria, dar, întrucât boala a înaintat, a cerut sfatul unui arhiereu ortodox, care l-a îndrumat spre Cuviosul Antim Vaianos (†1960, canonizat în anul 1992 și prăznuit în 15 februarie), care slujea la leprozeria din Hios.

Nichifor: purtător de biruinţă

La vârsta de 24 de ani, în anul 1914, Nicolae a ajuns la azilul-spital pentru leproși administrat de ieromonahul Antim.

După doi ani, Cuviosul Antim l-a tuns în monahism, dându-i numele de Nichifor (în limba greacă, înseamnă purtător de biruință).

Boala lui a avansat (un tratament pentru lepră a fost descoperit abia în 1947), dar sfântul şi-a trăit viaţa în ascultare, în post și rugăciune. Iubea privegherile de noapte și la chilie se ruga ceasuri în șir, dar, în același timp, nu vorbea despre acestea și nu își deschidea inima nimănui altcuiva decât părintelui său duhovnicesc.

Protopsalt
A devenit prim-cântăreț (protopsalt) al bisericii azilului, dar mai târziu, când, din pricina bolii, și-a pierdut vederea, cele mai multe slujbe erau cântate de ceilalți de la strană. Totuși, el rostea din memorie psalmii lui David și multe tropare și rugăciuni, pe care le știa pe de rost.

În anul 1957, când azilul-spital a fost închis, Sfântul Nichifor și ceilalți pacienți rămași au fost mutați în centrul pentru leproși Sfânta Varvara din Egaleo, la vest de orașul Atena.

„Copiii mei, vă rugați?”
În acea vreme, sfântul avea aproape 67 de ani. Trupul și ochii îi fuseseră afectați de boală. Mulți credincioși au început să vină la monahul Nichifor să îi ceară binecuvântarea. Țintuit la pat, chinuit de dureri și aproape orb, sfântul Nichifor avea însă darul de a aduce mângâiere celor ce veneau la el.

Vizitatorilor le spunea adesea: „Copiii mei, vă rugați? Și cum vă rugați? …să vă rugați cu rugăciunea lui Iisus, cu «Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă.» Așa să vă rugați.”

Sfântul Nichifor a trecut la Domnul în ziua de 4 ianuarie 1964, la vârsta de 74 de ani. A fost canonizat de Patriarhia Ecumenică în anul 2012, fiind sărbătorit în data de 4 ianuarie.

Tropar, glasul 1

De ostenelile Cuviosului Nichifor cel Lepros și de bărbăția lui cea întru nevoință s-au minunat Îngerii, că a răbdat durerile, precum Iov, slăvind pe Dumnezeu, iar acum a fost încununat de El cu slavă, prin daruri de minuni. Acestuia să cântăm: Bucură-te, povățuitor al monahilor! Bucură-te, vas ales al luminii! Bucură-te, cel ce, prin moaștele tale, reverși bună mireasmă și tămăduiri!

Condac, glasul al 8-lea

Pe nevoitorul cel preaviteaz al stăruinței, pe diamantul cel de nesfărâmat al răbdării, pe cel ce era încercat cu necazul bolii și care totodată slăvea pe Dumnezeu, pe Cuviosul Nichifor cel Lepros să-l lăudăm, zicându-i: Bucură-te, cel ce porți nume de biruință!

Icoană realizată de Cosmina Miu

basilica.ro